

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Carl Sørensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tilsyn med Skibe.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3485).

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Carl Sørensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, som det blev besluttet at nedsætte angaaende den foregaaende Sag.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 205 af 6. Juli 1916 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.

Forhandlingen genoptoges.

Pitzner: De Ændringer i den nuværende Ulykkesforsikringslov, som det foreliggende Lovforslag tilsigter, er jo i Gaar blevet ret udførligt omtalt af Ordførerne for de andre Partier, saa jeg skal ikke komme langt ind derpaa. I Korthed sagt er det jo saaledes, at den Forhøjelse af Dagpengene fra 3 til 4½ Kr., som fandt Sted ved Lovændringen af 9. Maj — tror jeg, det var —, i Aar skal sættes op til 6 Kr., at Erstatningerne for Ulykkestilfælde ved Død skal gaa op til 12 000 Kr., og at

Erstatningerne for Invaliditet skal kunne stige til 24 000 Kr. Der er fra de øvrige Ordføreres Side udtalt, at Lovforslag som disse er en Frugt af den Tid, vi lever i, en Følge af Pengenes synkende Værdi, og at det derfor var nødvendigt, at der blev foretaget Ændringer her. Samtidig med, at jeg i nogen Grad kan slutte mig til disse Udtalelser, maa jeg sige, at da vi jo ikke ved, om vi vedbliver, og hvor længe vi vedbliver at leve under de ekstraordinære Forhold, hvad Pengenes Værdi angaar, vil det efter mit Skøn være nødvendigt, at der i Loven indsættes en Bestemmelse om Revision, saa at man, hvis Forholdene ændrer sig, derigennem har Adgang til at gennemføre Ændringer, hvis det gøres nødvendigt. Ingen vil kunne sige, at de her nævnte Beløb i og for sig er for store for den, som det gaar ud over, men Sagen har ogsaa en anden Side: overfor den, som skal nyde, staar den, der skal yde. Allerede ved de Ændringer, der er sket i Ulykkesforsikringsloven, er der paalagt Arbejdsgiverne en ret betydelig og for mange Virksomheders Vedkommende en meget betydelig Udgift, og denne Udgift forøges yderligere ved dette Lovforslag. Det er ikke aldeles givet, at Arbejderne ikke, navnlig naar henses til de Lønninger, de nu har over hele Linien, samtidig med at være sikrede gennem en mindre, tvungen Forsikring fra Arbejdsgivernes Side, selv kunde forsikre sig frivilligt. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind derpaa her, det er et Spørgsmaal, der kan tales om i det bebudede Udvalg.

En eventuel Vedtagelse af Lovforslaget, som det foreligger, vil alene for industrielle og haandværksmæssige Bedrifter betyde en forøget Byrde paa omkring 5 Mill. Kr., idet man maa regne med, at Udgiften ved Forsikringen nærmest fordobles. Den kan i Øjeblikket sættes gennemsnitlig til 17 Kr. pr. Forsikret; det er noget vanskeligt at sætte et Gennemsnitstal, idet der er saa mange forskellige Satser, men efter at jeg har forhørt mig hos „Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring“, mener jeg at kunne nævne 17 Kr. som Gennemsnitstal. Regner man med ca. 300 000 Arbejdere, hvilket Tal ikke er for stort, vil der blive en Merudgift paa ca. 5 Mill. Kr. For Landbruget er Tallet i Øjeblikket betydelig lavere, 4,6 Kr., men ogsaa her vil der finde en betydelig Forøgelse Sted, selv om Tallet neppe vil blive fordoblet, idet Lønningerne i Landbruget ligger noget lavere end i Industrien, ligesom Faren jo er betydelig mindre. For